

Hovedmændene i den Politik, der førte til det politiske Forlig i 1894. Sikkert har det ikke været blot som Partimand, han siden stadig har søgt Lejligheden til at forsvare og prise, hvad der den Gang skete. Han har med en vis Stolthed ment at kunne hævde, at Forliget i alt Fald var en Handling, en dristig Handling, og at det blev et Vendepunkt i vort politiske Liv. Han har følt det krænkende i, at det Højre, man den Gang arbejdede sammen med, ikke tog Konsekvensen af sin Politik, og bittert iagttaget, at det Venstre, der var Forligets Bærer, blev skudt ud af den Udvikling, det havde haft Krav paa at føre videre. Han saa sit Parti opløse sig og stod jo nu ved sin Død mangan Gang næsten som en enlig Mand. Men sikkert maa det siges, at han blev sig selv tro, og at der bag de tit voldsomme Ord laa en Tanke, der for ham var en Livstanke, han ikke kunde svigte. Gennem Foredrag, Bladartikler og Flyveskrifter, ved Oprettelsen af Foreninger og Hjem for Højskolefolk har han ud fra denne Livstanke søgt at øve en samlende Indflydelse først og fremmest paa den Del af Befolkningen, der ude paa Landet eller indvandret til Kjøbenhavn var knyttet til Grundtvig, men derved efter hans Mening paa det hele danske Folk, hvis Fremtidsliv han saa gro i Grundtvigs Dagværk. — Han har været stærkt med i Arbejdet paa Rigsdagen, som Ordfører for Finansudvalget, som Formand og Ordfører i talrige andre Udvalg, som Statsrevisor, og han vil blive erindret baade af Venner og Modstandere som en Mand, der har sat sin Persons og sin Aandsretnings Mærke her i Tinget.

Ved Skrivelse af Gaars Dato sender Finansministeren Eksemplarer af Beretning fra Generaltolddirektoratet om Resultaterne af Lov af 1. April 1891 om en Ølskat m. m., jfr. Lov af 11. Maj 1897, i Driftsaaret fra 1. Oktober 1901 til 30. September 1902.

Eksemplarer ere omdelte.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen) er modtaget Andragende fra forskellige Savværksejere i Vestjylland om enkelte Ændringer i det af Folketinget behandlede Lovforslag angaaende Brandpolitiet paa Landet.

Andragendet vil blive henvist til det Udvalg, som behandler det omtalte Lovforslag.

Ved Folketingsmændene for Thisted Amts 2den Valgkreds (Andersen-Nygaard),

Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen), Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen), Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen), Hjørring Amts 2den Valgkreds (Vilhelm Lassen), Hjørring Amts 1ste Valgkreds (H. Madsen), Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen), Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup), Viborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) og Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) er modtaget en Række Andragender fra forskellige Haandværker-, Handels- og Landboforeninger i Nørrejylland om Forbedring af Postforbindelsen mellem Hovedstaden og det nordlige Jylland.

Samtlige disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Af praktiske Hensyn skal jeg først lade den sidste Sag paa Dagsordenen foretage, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 754 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 677.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): I 1851 var der en Kommission, som havde Spørgsmaalet om det kgl. Teaters Stilling til Behandling. I den Betænkning, som denne Kommission afgav, er det meget stærkt pointeret, at Betingelsen — jeg kunde fristes til at sige: Hovedbetingelsen — for det kgl. Teater er den, at det bliver en Statsanstalt eller rettere sagt, at det bliver ved at være, som det ogsaa den Gang var, en Statsanstalt. Denne Hovedbetragtning, som laa til Grund for den i 1851 afgivne Betænkning, har ikke nogen stor Tilslutning inden for Finansudvalget, ja jeg tror endogsaa, jeg tør sige, at den slet ingen Tilhænger har, i alt Fald ikke varme Tilhængere. Man er langt snarere tilbøjelig til at nære den modsatte Opfattelse, at det vilde have været heldigt, om det kgl. Teater ikke var og ikke havde været en Statsanstalt. Nu er det jo imidlertid saaledes, at det kgl. Teater er en Statsan-